

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome I. Alvarez De Paz In omnes libros De Vita Spirituali Eiusque Perfectione

Álvarez de Paz, Jacobo

Antverpiæ, 1620

De indumentis & pretiosis gemmis animæ religiosæ. caput. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49057](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49057)

sponsa pulcherrima illius veri Isaac, qui humano generi attulit ritum, *soror nostra es, crescas* *Gen. 24*
in mille millia, & possideat semen tuum portas inimicorum suorum. Soror mea es, quæcunque es, quia licet indignissimus, eundem statum religiosum teneo, eandem vitam tecum profiteor. Crescas in mille millia, & semper in laudem sponsi tui, celestibus donis, superis desiderijs, & sanctis operibus augearis: Semē tuum, id est filij tui, quos verbo & exemplo generas, ita sint gratia fortes, & virtute robusti, ut aduersus hostes suos, victores euadant, & peccatorum cuneos feliciter vincant atque prosternant.

CAP. XI.

*De indumentis, & pretiosis gemmis
 anima religiosa.*

HÆc igitur anima, quæ rebus mundanis valedixit, est sponsa Dei, quàm tam pretiosis circundedit vestibis, tam pulchris exornauit gemmis, ut ipse et hunc illustrem ornatum suis verbis per os Prophete declarare dignetur: *Et unxi te oleo*, hoc est illud oleum *Ezech.*
 lætitiæ, quod religio sancta ministrat, & in *16.*
 suorum cordibus filiorum abundanter infundit. In ea namque ex puritate conscientiæ, & contemptu terrenorum, tanta interdum ori-
 tur

tur exultatio, vt omnes filij eius, ac si in bñ-
neo letitię essent loti, sic interiùs leti atq; ala-
cres incedūt. In epithalamio sponſi cōcinitur.

Ps. 44.

*Myrrha, & gutta & Casia, id est laudum, & leti-
tię odoramēta, à vestimentis tuis defluunt, &
à domibus eburneis manāt, ex quibus odora-
mentis delectauerunt te filię regū in honore
tuo. Et calceauit te hyacintho, & cinxit te bysso, & in-
dūit te subtilibus.* Sequūtur tres animę religioſę
ornatus pretiosiſſimi, paupertas, castitas, & o-
bediētia, in quibus substātia religionis cōsistit,
& conueniētissimè calceo, cingulo, & indu-
mento signātur. Calceus paupertatem signifi-
cat, quę pedes animę, id est, affectus protegit,
ne in res tēporales impingāt, & scopulis diui-
tiarū lædantur. Paupertas enim licet exteriùs
sentiat, præcipuè tamē in affectu est, qui res
viles, & valdè ad vitam necessarias admittit;
curiosas verò, aut minimè necessarias, omni-
nò rejicit atque contemnit. Meritò autem hic
calceus ex Hyacintho conficitur, quoniā la-
pis iste (vt inquit Hieronymus) cæli habet si-
militudinem, & cælestia desideria sunt, quę
amorem tollunt terrenorum, nec potest quis
res diuinas ardentè amare, & pecunię ac lu-
pellectili, aut rebus alijs vilissimis inhærere.
Hyacinthus tristitiã pellit, ita virtus paupertatis
mentem paucis contentam exhilarat. Cingulum
verò byssinum, quo lumbos iubemur præcingere,
index est castitatis. Quia enim

Cal-
ceus
qui d
signifi-
cat.

*Hieron.
in Ezech.
cap. 1.*

viris

viris luxuria in lumbis est (vt annotauit Gregorius) lumborum cinctorium, præsertim ex mundissimo bysso contextum, non aliud quàm purissimam castitatem potest designare. Lumbos præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Hoc igitur cingulo accingit Dominus sponsam suam, vt libidinis in ea vitia cohibeat, & aptam faciat ad percipiendam diuini luminis claritatem. Nec casu putandum est hoc cingulum, quo religiosi accinguntur, non lineum, sed byssinum fuisse nuncupatum, quod & tenuissimum est, & mundissimum; quoniam hi non tantum externam carnis fecditatem fugere, sed minimam etiam cogitationem castitati aduersantem, debent omniconatu deuotare. Quod optimè Hugo notauit his verbis: Qui enim non tantum peccata carnis, quæ sunt quasi grossiora filia relinquunt, sed etiam cogitationum delicta, subtiliter examinant, hi bysso induuntur: his enim filis tela textitur religionis. Induuntur hi tunica talari, & cinguntur baltheis. Tunica talaris est in bonis operibus perseuerantia longanimitatis, Baltheus, quo renes cinguntur, est castitas, per quam luxuriæ fluxa restringuntur.

Indumentum tandem ex subtilibus obedientiam designat. Et hoc quam aptè ille solus intelliget, qui collum perfectæ obedientiæ non fictè, sed verè submitit. Obedientia indumentum est, quoniam sicut vestis totum corpus tegit, sic obedientia omnem

Greg.
Ho. 12.
in Enig.

Hugo.
lib. 2. de
nupt.
spirit.

omnem vitam religiosam cooperit, in qua nihil faciendum, nihil omittendum est, nisi quod praelati prescribatur imperio. Vestis profecto subtilis est obedientia, quæ fila solius diuinæ voluntatis habet, per praelatum nobis ostensæ, & nullam propriam voluntatem, quæ scilicet repugnat diuinæ, tanquam crassiorem admittit.

Nec solæ vestes fidelissimo sponso curæ fuerunt, quibus charissimæ sponse nuditate geretur, sed prouidit ornamenta gemmarum, quæ ipsam tum digniorem ostenderent, tum pulchriorem efficerent. Hoc autem est quod addit. *Et ornaui te ornameto*, illis scilicet celestibus donis, quæ tanquam pretiosissimi lapides sponsam exornant. Quis dubitet religiosam animam non vicamque, sed pulcherrimè ornatam esse, quam Christus simul ditissimus rex, & amantissimus sponsus, vt sibi coniunctam ac desponsatam locupletat? *Et dedi armillas in manibus tuis*. In his armillis robor intelligo, quod religiosis tribuitur vt religiosam disciplinam ferant, corporis afflictiones sustentent, & plusquam si essent ferrei, corpore spirituque laborent. *Et torquem circa collum tuum*. Quid autem est torquis, nisi utilitas propria, quam animæ religiosæ ex suis laboribus, & præcipuè ex munere prædicationis percipiunt? nam eisdem laboribus, quibus alios iuuant, se ipsas roborant, & in exercitio

Ezech.
16.

vir-

virtutum fortiores efficiunt. Quare propria verba, atque labores, ad modum torquis, qui non solum ornamentum, sed etiam protectio colli est, eas protegunt atque circumdant. *Et dedi in aurem super os tuum.* Hoc monile silentium est, quod iure in auris appellatur, & gemma pretiosa super os pendente nobis exprimitur: quia ille hoc dono præditus est, qui prius internis auribus à Domino percipit, quæ ore est eloquutus. Hæc pulchra in auris, non ex aure pendet, sed ori supponitur, ut mysticum aliquid contemplemur, nimirum silentium, nec posse esse facile, neque perpetuum, si non ab aure, id est, à cordis attentione procedat, quod esse debet diuinis rebus intentum.

Dominus autem qui tanta misericordia vestes & gemmas prouidit sponsæ suæ, ciborum non est, quibus reficiatur, oblitus. *Nam similans* (inquit) *& mel & oleum comedisti.* His tribus spiritualibus cibis quotidie religiosi vescuntur. Simila enim, aut verbum Dei est, aut illud magnificentissimum sacramentum quod Christi corpus & sanguinem veraciter continet. Vtriusque autem religio est abundantissima. *Mel* nihil aliud est, quam spiritualis consolatio. *Oleum* verò sancta deuotio, currum, mentis inungens; ut suauiter & sine strepitu onera pœnitentiæ supportet, & velociter euolet in sedes æternitatis. Audisti ô anima
mea,

mea, dignitatem tuam, qua exaltata es? Ornamentum tuum, quo decorata es? diuitias tuas, quibus in religiosa paupertate ditata es? Audisti Dei misericordiam erga te, sponsi dulcedinem, patris amorem? Vitam ergo tanta amplitudine dignam amplectere, & te totam puram, ac illibaram Christo dulcissimo sponso conserua, illi soli serua fidem, in eo omnem spem colloca, & ardentissimo ipsi amore coniungere; quia fidelis est, cui te totam serues, fortis, cui omnes tuas curas committas, & speciosus forma præ filijs hominū, cui magna vi amoris inhæreas. Hunc ergo sponsum semper cogita, hunc quære, huic in omnibus operibus placere stude: & beata, si quod statu accepisti, toto animi conatu seruaaueris.

CAP. XII.

*Quanta sit magnitudo honoris
religiosorum.*

Nec potuit deesse magnus honor, qui virtutem ac sanctitatem comitatur. Et quidem non honor fictus, sed verus, non inanis, sed solidus, stabilitatem habens, in admirationem homines rapiens, & à vera glorie radice progrediens. *Et decora (inquit) facta es*

Ezech.
16.

vehē-